

dacht: 'Dat regelen we even online.' Ik zag onszelf over twee weken al in het vliegtuig stappen."

Maar het liep – opnieuw – anders dan verwacht. Want Jaap kwam erachter dat de school een registratienummer nodig heeft. En dat heeft de JmeO-school niet.

Via een omweg

"Of we nooit hebben ervaren dat we niet zouden moeten gaan? Nee. We ervoeren juist sterk dat God ons graag in de Verenigde Staten wilde hebben. Dus toen Hawaii in zicht kwam, dachten we: 'Yes!'"

Nu moeten we andere wegen zoeken die de deuren naar Hawaii kunnen openen. Frustrerend? Eigenlijk niet. Natuurlijk was het even schakelen, ook voor de kinderen. Maar het vertrouwen in God begint nu pas echt. Het gaat uiteindelijk niet om Hawaii, maar om God. We weten dat we gemaakt zijn om te gaan. In die zin voelen we ons al meer

in onze bestemming dan voorheen. We zijn alvast aan de slag gegaan bij Jeugd met een Opdracht in Heerde. En deze extra maanden in Nederland gebruiken we om onze sponsoring verder op te bouwen. Misschien gaan we via een omweg naar Hawaii, ik weet het niet. God weet het wel. Ik zoek geen antwoorden, maar ik zoek God. We zorgen ervoor dat we Hem overal bij betrekken en Hem volgen. Dan gaat het goed. Zending is een leven van onzekerheden, van komen en gaan, maar dat past bij ons. Ik heb na mijn verslagenheid in de auto de keus gemaakt om te blijven geloven in een God van wonderen, in een God Die krachtig werkt, Die geneest en visa kan regelen. Ik heb Zijn werk gezien in mijn leven en in levens om ons heen. Letten we dus op de dingen die wél gebeuren, of op de dingen die niet gebeuren? Ik kies voor het eerste en blijf Hem verwachten. Ik ben vol verwachting!"

Als Jaap en Nadine toestemming krijgen om te vertrekken, gaan ze werken op de School of Illustration, een school voor kunstenaars die hun talenten ontwikkelen en daarmee God willen dienen. Nadine blijft op deze school werken, Jaap gaat daarna aan de slag met andere dingen, zoals meewerken op de Discipelschap Training School (DTS), het opzetten van een kookschool en muziek- en sportactiviteiten voor jongeren. Volg hun blog op Thebaxfamily.wordpress.com.

Met dank aan Special Air Services Teuge.

'Ons huis is verkocht, en ook mijn eigen zaak heb ik niet meer'

'Hoe was dit te rijmen met de belofte van God?'

Het was een belofte van God aan Hanneke Span (38): 'Je zult een zoon baren.' Maar wat doe je met die verwachting als je single bent en ook nog vervroegd in de overgang komt?

"Zo'n vier jaar geleden sprak God tot mijn hart: 'Je zult een zoon baren.' Maar ik had nog geen relatie. Nog geen half jaar later kreeg ik opvliegers en bleef mijn menstruatie uit. Ik kwam vervroegd in de overgang en werd onvruchtbaar verklaard. Hoe was dit te rijmen met de belofte van God? Was dit nu de weg die Hij voor mij had bedoeld? Dat ik alleen en kinderloos zou blijven? Ik maakte een soort rouwproces door. Soms huilde ik, soms was ik boos op God en verward over de belofte die Hij mij had gegeven. Door de overgang daalde mijn energiepeil drastisch, en ik was gefrustreerd omdat mijn lichaam veranderde."

Alles van God verwachten

Na een jaar ontmoette Hanneke een overgangsconsulente die christen was. De gesprekken met haar hielpen Hanneke te accepteren wat er in haar lichaam gebeurde. Bovendien steunde de consulente haar in haar geloof en hoop op Gods belofte. "Hoe ik bleef verwachten? Ik hield Spreuken 3 voor ogen: vertrouw Hem met heel je hart en steun niet op eigen inzicht – of op dat van een gynaecoloog. Dat betekent Hem blijven zoeken, al weet je het soms niet meer. Hem erbij betrekken, om advies vragen, vertrouwen, liefhebben, met Hem je emoties delen en het van Hem verwachten."

Op een dag in 2012 ging Hanneke windsurfen met Frits, een goede vriend die ze via gezamenlijke vrienden had leren kennen. En... de vonk sloeg over! In mei 2013 trouwden ze. "Hij wist dat ik wetenschappelijk gezien geen kinderen kon krijgen. Hij koos dus echt voor mij, en hij vertrouwde erop dat God onze weg zou leiden."

Nog geen maand later was Hanneke zwanger. "We hebben elkaar een tijdje verbijsterd aangestaard. In het ziekenhuis lieten we een echo maken en toen drong het pas goed tot ons door: God heeft een wonder gedaan! Voor Hem is echt niets onmogelijk!" Maar dat was nog niet alles. Hanneke bad onlangs voor een naam en kreeg een meisjesnaam in gedachten. "Betekent dit dat onze beloofde zoon nog even op zich laat wachten? Zal ik eerst bevallen van een meisje?" Hanneke en Frits zijn vol verwachting... Eind maart zullen ze het weten.

'Ik was gefrustreerd omdat mijn lichaam veranderde'